

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Aftaler, vi har truffet med Tyskland. Jeg tror dog, at selv Landbruget maa erkende, at det har været af overmaade stor Betydning, at vi i Kraft af Valutareguleringen har kunnet træffe disse Aftaler.

Naar det ærede Medlem talte om Fantasipriser ved Vareudvekslingerne, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at disse jo finder Sted med Erhvervsrepræsentanternes Medvirken; der kan ikke finde en eneste Vareudveksling Sted, uden at Erhvervsrepræsentanterne i Vareudvekslingsudvalget er enige. Det kan derfor ikke være saa forfærdeligt med disse „Fantasipriser“, naar man fra Erhvervenes Side har kunnet gaa med dertil.

Saa fik jeg paa ny at vide, at Regeringen, og specielt jeg, har Hovedansvaret for de Prisstigninger, der har fundet Sted — det samme var den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti inde paa. Jeg vil gerne spørge, om man vil tillægge os Ansvar for de Prisstigninger, der finder Sted paa Verdensmarkedet, og som man ikke vil kunne undgaa at føle Virkningerne af ogsaa herhjemme. Jeg har i øvrigt aldrig lagt Skjul paa, at man af og til, her og der, maatte betale noget mere for sine Varer, fordi vi skulde købe dem i Lande, hvor vi var interesserede i at kunne faa afsat vore egne, ikke mindst vore Landbrugsprodukter. Jeg har sagt i det andet høje Ting og ved mange Lejligheder, at det er den Betaling, der i mange Tilfælde maa ydes for at aabne Mulighed for, at vort Hovederhverv kan komme af med sin Produktion.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at intet andet Land har tilsvarende Restriktioner, og at Socialdemokratiet er gaaet over til Protektionismen, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at alle Lande har Restriktioner, baade Diktaturstater og Ikke-Diktaturstater; de kan være af en anden Art, men Virkningerne af dem er i Virkeligheden de samme, og i visse Tilfælde langt, langt haardere end dem, vi har; det faar vi saa ofte at mærke, naar vi skal samhandle med Udlandet. Og at vi skulde være gaaet over til Protektionisme, vil jeg nu bestride; men vi er praktiske Folk, der maa tage Konsekvenserne af Udviklingen, som den nu engang finder Sted. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem i det lange Løb tør staa ved, at det var muligt at gennemføre de liberalistiske Ideer i Handelsomsætningen paa et Tidspunkt, hvor selv Liberalismens Hjemland, England, er gaaet over til en vis Protektionisme.

Det ærede Medlem erkendte dog, at der var Plusser. Det er da altid noget! Det ærede Medlem erkendte saaledes, at Frilisten nu byder paa større Tal, og tillige, at det, at Valutaattesterne skal udstedes for et halvt Aar ad Gangen, har en vis Betydning.

Den ærede Ordfører for Venstre spurgte, om der ikke ogsaa var andre store Artikler, der kunde sættes paa Friliste. Ja, det Spørgsmaal er jo holdt i Almindelighed, men det ligger saadan, at der til langt den overvejende Del af de andre Artikler er knyttet enten valutariske eller handelspolitiske Interesser.

Det ærede Medlem opfattede det som en Vittighed, naar der i Lovforslaget staaar, at Varefortegnelsen senest i Efteraaret 1938 efter Forhandling med Valutaraadet vil være at optage til Revision med Henblik paa Muligheden af *yderligere* Lempelser, idet det ærede Medlem mente, at der ikke i Øjeblikket var Tale om Lempelser. Jeg har lige anført det ærede Medlems Udtalelse om, at der dog var nogle Plusser. Plusser og Lempelser — ikke sandt! Kan det ikke omtrent komme ud paa eet? Og naar der saa kommer yderligere Lempelser til Efteraaret — mon det saa ikke er den rigtige Sprogform, vi har anvendt? Der ligger ogsaa deri et Udtryk for, at vi ønsker, efterhaanden som Udviklingen skrider frem og Mulighederne derfor maatte være til Stede, at hjælpe Erhvervene til den Frihed, som de tilsyneladende sukker efter, men som jeg ikke er vis paa, at de i alle Tilfælde vilde være saa glade for under de nuværende Forhold.

Der blev endvidere spurgt, om Valutaraadet har noget at skulle have sagt. Ja, selvfølgelig har Valutaraadet noget at skulle have sagt, og Valutaraadet har ogsaa Indflydelse. Jeg vil tro, at hvis det ærede Medlem spurgte Valutaraadet derom, vilde man erkende, at vi selvfølgelig tager Hensyn til det. Det ligger i Sagens Natur, at vi maa gøre det. Men det er jo ikke altid, vi kan imødekomme Valutaraadets Ønsker, fordi de i høj Grad er præget af ensidige, snævre Erhvervsinteresser, som ofte kolliderer med andre Erhvervs Interesser.

Hvad angaar § 15 i Lovforslaget, Tro og Love-Paragraffen, vil jeg gerne her gøre opmærksom paa — jeg har ogsaa sagt det andre Steder —, at denne Paragraf er sat ind paa Initiativ fra juridisk Side inden for Handelen. Jeg siger ikke dette, fordi jeg nu vil krybe om bag ved disse Jurister; personlig mener jeg, at det, med den Udvikling, der har fundet Sted paa visse Om-